

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/129/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816200841
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hrabovecká
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7816200841.1

Uznesenie

Krajský súd v v Košiciach vo veci maloletého W. B. nar. XX.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava dieťa maloletej matky K. M. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v obci V. Z. na R. 21X zastúpenej zákonnými zástupcami W. A. nar. XX.X.XXXX a B. M. nar. X.X.XXXX obidvaja bývajúci v obci V. Z. na R. XXX a otca W. B. nar. X.X.XXXX bývajúceho v L. XX zastúpeného advokátom JUDr. Attilom Elekom so sídlom Advokátskej kancelárie v Rožňave na Jovickej 2 v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletemu dieťaťu o nariadenie predbežného opatrenia o odvolaní matky dieťaťa a jej zákonných zástupcov proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava z 5.2.2016 č.k. 7P 51/2016-14 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením z 5.2.2016 č.k. 7P 51/2016-14 predbežným opatrením dočasne upravil práva a povinnosti rodičov voči maloletemu W. B. nar. XX.X.XXXX do právoplatného rozhodnutia súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletemu vedeného na konajúcom súde pod sp. zn. 7P 51/2016 tak, že zaviazal otca W. B. nar. X.X.XXXX prispievať na výživu maloletého 30 Eur mesačne vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca do rúk matky dieťaťa. Dočasne upravil styk otca s maloleťm každý druhý víkend v mesiaci v sobotu od 15:00 hod. do 17:00 hod. za prítomnosti matky K. M. nar. XX.X.XXXX tak, že vždy o 15:00 hod. si maloletého prevezme od matky pred jej bytom a o 17:00 hod. maloletého matke na tom istom mieste odovzdá. Matke uložil povinnosť maloletého na styk s otcom riadne pripraviť, odovzdať a prevziať ho od otca v stanovenom čase a na stanovenom mieste a má právo byť prítomná počas stykov otca s maloleťm. Vyslovil, že uznesenie je predbežne vykonateľné dňom vyhlásenia.

Proti tomuto uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolanie matka dieťaťa a jej zákonní zástupcovia, v ktorom vyjadrili nesúhlas s výškou výživného a realizáciou styku v mieste bydliska otca dieťaťa. Uviedli, že maloleť prišiel od otca s modrinou na tvári, vyštípaný a auto, ktoré otec používa, nie je technicky prispôsobené na cestnú premávku. Tiež uviedli, že voči otcovi dieťaťa bolo podané trestné oznámenie za vyhrážanie sa, že matke dieťaťa podreže krk. Poukázali na to, že na súde žiadali, aby otcovi boli urobené testy na drogy, pretože keď spolu žili, fajčil marihuanu a v minulosti bol za to aj trestne stíhaný. Nesúhlasili, že otec zobral dieťa bez matkinej prítomnosti, keďže pri poslednej návšteve 27.2.2016 bol agresívny, bledý, triasol sa a vulgárne sa vyjadroval. Žiadali, aby súd prehodnotil nariadenie predbežného opatrenia a zohľadnil útlý vek dieťaťa a jeho psychický a fyzický vývoj, pretože dieťa zatiaľ nevie rozprávať a matka má obavy o syna a o seba.

Otec dieťaťa vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v danej veci by mal byť v prvom rade posudzovaný záujem maloletého a nie predstavy matky, akým spôsobom si želá vykonávanie spôsobu stykov s

dieťaťom. Uviedol, že od septembra 2015 do začiatku decembra 2015 bol maloletý každý druhý víkend s ním, počas ktorej doby sa nevyskytli žiadne problémy ohľadom starostlivosti o syna, napriek tomu mu je ustavične bránené stykať sa s ním. Napriek tomu, že súdom vymedzený čas na styk predstavuje len štyri hodiny na mesiac, napadnuté uznesenie rešpektoval vedomý si skutočnosti, že ide len o dočasnú úpravu a nepodával proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok, keďže jeho prvoradým cieľom nie je súdne „naťahovanie“ sa o syna ale to, aby s ním mohol konečne byť, hoc i len na krátku chvíľku. K nesúhlasu matky, aby dieťa bral do L., uviedol, že okrem neho ako otca, sú tu aj starí rodičia, ktorí svojho vnuka nadovšetko milujú a nevedia sa dočkať jeho prítomnosti. Myslí si, že na tom nie je nič zlé, keď ho aj oni chcú vidieť a pohrať sa s ním. Žiaľ, takéto stretnutia nie je možné už dlhý čas realizovať, keďže zo strany matky a jej rodičov dochádza k nedodržaniu ani súdom upraveného styku napadnutým uznesením. Od času, keď došlo k vydaniu napadnutého uznesenia, mal možnosť sa so synom stretnúť raz, aj to len spôsobom, že cca hodinku sa mohli hrať pred bytom matky, keďže dovtedy mu to umožnené nebolo. Dodal, že 9.4.2016, kedy mienil realizovať styk so synom, bol zo strany otca matky bezdôvodne napadnutý a z dôvodu zamedzenia väčšieho konfliktu sa rozhodol odísť bez toho, aby syna čo i len videl. Niet divu, keď chce sa stretnúť so synom, tak je nervózny a bledý, keďže vždy mal obavy, čo sa zas udeje a či ho vôbec uvidí. Vyjadril názor, že konajúci súd v napadnutom uznesení, čo sa týka výroku o výživnom, dostatočným spôsobom odôvodnil, z akého dôvodu a prečo bola určená jeho vyživovacia povinnosť vo výške 30 Eur mesačne. Matka vo svojom odvolaní nijakým konkrétnym dôvodom neuviedla skutočnosť, ktorá by preukazovala opodstatnenosť jej nesúhlasu s výškou výživného, čo je aj pochopiteľné, keďže takejto niet. Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil.

Kolízny opatrovník dieťaťa vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v priebehu konania bolo preukázané, že sa rodičia na styku otca s maloletým dieťaťom nevedia dohodnúť a záujem dieťaťa si vyžaduje, aby otec sa s maloletým do rozhodnutia vo veci samej stykal. Samotný záujem dieťaťa si vyžaduje, aby sa vzťahy medzi maloletým a otcom nenarušili a aby sa naďalej vytvárala citová väzba medzi nimi a bola taká, aká má byť medzi rodičmi a deťmi. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že v tomto prípade je návrh na vydanie predbežného opatrenia dôvodný a preto dočasne upravil styk otca s maloletým do rozhodnutia vo veci samej každý druhý týždeň v mesiaci v sobotu od 15:00 hod. a do 17:00 hod., ale iba za prítomnosti matky, pričom zohľadnil aj útlý vek dieťaťa. Z prevedeného dokazovania vyplynulo, že otec si vyživovaciu povinnosť voči maloletému neplnil, preto súd otca zaviazal k vyživovacej povinnosti voči maloletému vo výške 30 Eur mesačne, nakoľko otec bol v čase rozhodovania nezamestnaný. Navrhol uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť a odvolanie matky zamietnuť.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd na základe odvolania matky a jej zákonných zástupcov preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k presvedčeniu, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre nariadenie predbežného opatrenia a posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, preto je odôvodnenie napadnutého uznesenia presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. V súlade s § 219 ods. 2 O.s.p. dodáva, že preskúmaním všetkých relevantných skutočností vo vzťahu k predmetu konania dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvého stupňa, že boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia navrhovaného otcom, pretože rodičia maloletého W. nežijú v spoločnej domácnosti, ich vzťahy sú problematické, ich podania sú výrazne protichodné a odlišne hodnotia celkovú situáciu, z čoho je zrejmé, že medzi nimi je vylúčená akákoľvek dohoda o výživnom a najmä styku otca s maloletým, na základe ktorej by bol zabezpečený tak záujem maloletého dieťaťa, ako aj právo otca participovať na jeho výchove. Konajúci súd rozhodol správne, ak upravil styk otca s maloletým W. každý druhý víkend v mesiaci v sobotu od 15:00 hod. do 17:00 hod. v prítomnosti matky

a dodáva, že dlhodobá absencia otca pri výchove dieťaťa so zreteľom na jeho vek, môže spôsobiť jeho odcudzenie, preto nariadenie predbežného opatrenia je dôvodné a je bez ďalšieho v záujme dieťaťa. Spôhlivé zistenie skutočností relevantných pre rozhodnutie o úprave styku, predovšetkým, či styk rodiča s dieťaťom ohrozuje fyzické alebo psychické zdravie dieťaťa, alebo ide o predstieraný stav vyvolávaný zámerným pôsobením rodiča, ktorý má dieťa v osobnej starostlivosti, a tiež okolnosti súvisiace s výchovným pôsobením rodičov a jeho dopadom na vývoj osobností dieťaťa, vyžaduje rozsiahle dokazovanie, ktoré sa v konaní o nariadení predbežného opatrenia nevykonáva. Odvolací súd zdôrazňuje, že nariadením predbežného opatrenia ide len o dočasný zásah súdu a predbežné opatrenie nemá prejudikovať rozhodnutie vo veci samej, ktoré môže byť po úplnom zistení skutkového stavu a jeho vyhodnotení odlišné od dočasnej úpravy pomerov. Predbežné opatrenie neprejudikuje prípadný úspech, resp. neúspech v konaní o merite veci. Súd o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia rozhodne aj bez výsluchu účastníkov konania (§ 75 ods. 6 a § 131 O.s.p.), čím je daná možnosť súdu rozhodnúť o návrhu na nariadení predbežného opatrenia aj bez toho, že by sa účastníci k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia priamo a ústne vyjadrili. Táto skutočnosť je v súlade s účelom predbežného opatrenia a súd v zákonom stanovenej relatívne krátkej lehote ani nemá čas na dokazovanie, preto o nariadení predbežného opatrenia rozhoduje na základe akejsi pomyselnej pravdepodobnosti s tým, že vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je vždy prioritný záujem detí. Opodstatnenosťou skutočností uvádzaných otcom v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, v odvolaní matky, ako aj vo vyjadrení otca k odvolaniu sa bude dôsledne zaoberať konajúci súd v rámci zisťovania skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej. Odvolací súd konštatuje, že v tomto prípade boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia, pretože rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú a nie sú prístupní k žiadnej dohode o riešení úpravy styku otca s maloletým. Dlhodobá absencia otca pri výchove maloletého je podľa názoru krajského súdu vzhľadom na vek maloletého schopná spôsobiť, že dôjde k tak silnému, resp. absolútnemu odcudzeniu maloletého od otca v čase, kým konajúci súd rozhodne v merite veci, že takýto následok, ktorý nie je v záujme maloletého, bude ťažko odstrániteľný. Pri realizácii svojich rodičovských práv je otec obmedzený už tým, že nežije s matkou v spoločnej domácnosti, s ktorou maloletý žije a táto môže v plnom rozsahu realizovať svoje rodičovské práva. Odvolací súd sa preto stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa o úprave styku otca s maloletým, ako aj s rozsahom a frekvenciou stretnutí, ktoré zodpovedajú účelu predbežného opatrenia, ktorým je len dočasná a nevyhnutná úprava pomerov účastníkov a rovnako sa stotožnil aj s formou styku, ktorá má byť realizovaná za prítomnosti matky berúc do úvahy vek dieťaťa a jeho biologickú väzbu na matku s tým, že prítomnosť matky pri styku môže zabrániť eventuálnej ujme a dáva možnosť pružnejšieho zásahu matky v prípade nepredvídaných okolností. Odvolací súd poznamenáva, že dieťa má právo na zachovanie vzťahu k obidvom rodičom a je predovšetkým na nich, aby svojim správaním, najmä vzájomnou úctou a toleranciou vytvárali bezkonfliktné prostredie pre realizáciu styku a snažili sa o jednotný výchovný postup rešpektujúc pokyny matky v otázkach bežnej starostlivosti o dieťa, pretože práve matka, ktorá sa osobne stará o maloleté dieťa, je najbližšie k dieťaťu a najlepšie pozná jeho duševné a fyzické dispozície. Ak by v priebehu konania vznikli okolnosti odôvodňujúce zmenu rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým W., súd nariadi predbežné opatrenie z úradnej povinnosti aj bez návrhu účastníka konania (§ 102 ods. 2 O.s.p.). S ostatnými odvolacími námietkami matky vo vzťahu k úprave styku otca s maloletým sa vysporiadal súd prvého stupňa, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil. Odvolací súd vo vzťahu k výživnému určenému súdom prvého stupňa dodáva, že ide o rozhodnutie predbežného charakteru do rozhodnutia vo veci samej a súdom určené výživné 30 Eur mesačne zodpovedá rozsahu určeného zákonom, ktorým je nevyhnutná miera (§ 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Súd pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu v rámci rozhodovania o predbežnom opatrení nie je viazaný ustanovením § 75 ods. 1 Zákona o rodine, kedy pri určení výživného prihliadne na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a na schopnosti a možnosti, ako aj majetkové pomery povinného rodiča, ale určí výšku výživného len „v nevyhnutnej miere“ na čas do rozhodnutia vo veci samej. Odvolací súd zdôrazňuje, že výživné určené súdom prvého stupňa zodpovedá účelu predbežného opatrenia, ktorým je predbežná, rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by bol tvrdený nárok nepochybne preukázaný a až konečné rozhodnutie vo veci, ako výsledok dokazovania, zohľadní všetky okolnosti, ktoré majú alebo môžu mať vplyv na určenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletému W.. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomu uzneseniu odvolanie nie je prípustné.